

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 2828

Dato: 26. maj 2015

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 21. maj 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 1 til B 130.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).**

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor regeringen ikke længere vil lave en præcisering af udlandsbekendtgørelsen, jf. SOU alm. del - svar på spm. 296 (folketingsåret 2012-13), hvor Karen Hækkerup udtaler, at det ikke har været hensigten med bekendtgørelsen at den skulle udelukke § 95, og derfor vil se på en præcisering.”

Svar:

Hverken jeg eller tidligere minister, Karen Hækkerup, har sagt, at det har været hensigten, at servicelovens § 95 skulle medtages i udlandsbekendtgørelsen. Tværtimod er der fx ved besvarelsen af spørgsmål nr. S 1509 fra folketingssamlingen 2013-14 redegjort for, at årsagen til den manglende medtagelse er, at hjælp efter servicelovens § 95 træder i stedet for personlig og praktisk hjælp i hjemmet m.v. efter § 83 (hjemmehjælp), som efter sit formål gives til borgeren i dennes hjem.

Det, som der gives udtryk for i svaret på spørgsmål 296 fra folketingsamlingen 2012-13, er, at den retstilstand, der kan udledes af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 178-12, efter ministeriets opfattelse ikke var i overensstemmelse med hensigten med reglerne.

Ministeriet havde således forud for, at Ankestyrelsen traf ovenstående afgørelse, vejledt om, at der var hjemmel til at dække ekstra omkostninger forbundet med ferie efter bekendtgørelsens § 5, uanset om borgeren modtog en af ydelserne nævnt i bekendtgørelsens § 1, stk. 2, eller ej.

Principafgørelse nr. 178-12 fastslår omvendt, at borgere, der ikke modtager én af de typer hjælp, der er nævnt i bekendtgørelsens § 1, stk. 2, og som derfor ikke kan medtage deres hjælp under et midlertidigt udlandsophold, heller ikke vil kunne modtage hjælp til ekstra omkostninger under et kortvarigt ferieophold, jf. § 5 i bekendtgørelsen.

Ministeriets tilkendegivelse om at ville se på mulighederne for en præcisering skal ses på denne baggrund og vedrører således alene bekendtgørelsens § 5.

En sådan præcisering ville i givet fald medføre, at alle borgere med funktionsnedsættelse ville kunne søge om tilskud til ekstra omkostninger forbundet med ferier. Præciseringen ville derimod ikke bestå i at medtage servicelovens § 95 i bekendtgørelsens § 1, stk. 2, da dette vil stride mod formålet om, at denne type hjælp gives i borgerens hjem.

I forlængelse af ministeriets tilkendegivelse om at ville se på mulighederne for en præcisering, er der foretaget en vurdering af de økonomiske konsekvenser herved. Denne vurdering viste, at en ændring af reglen ikke kunne gennemføres inden for de nuværende ressourcer.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen